

F. t. 1. vedr. udlændingeloven og ægteskabsloven m.v.

hvorefter der for personer over 18 år, men under 25 år, alene er adgang til ægtefællesammenføring, hvis ægteskabet eller samlivsforholdet utvivlsomt må anses for indgået efter den herboende eget ønske, ikke bevares i sin nuværende form, idet anvendelsesområdet for bestemmelsen vil være stærkt begrænset med den foreslåede generelle aldersgrænse på 24 år. I stedet foreslås en bestemmelse indsat i § 9, stk. 8, hvorefter ægtefællesammenføring – uanset alder – ikke, medmindre ganske særlige grunde afgørende taler derfor, kan gives, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter ønske. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

De persongrupper, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, svarer – bortset fra den aldersmæssige afgrænsning – til de persongrupper, der i dag kan meddeles ægtefællesammenføring efter den gældende bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 2.

Det bemærkes dog, at den uændrede betingelse i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, om, at en indvandrer skal have haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år, før der kan gives tilladelse til ægtefællesammenføring, skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, hvorefter der tidligst kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter 7 års lovligt ophold her i landet. Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, indebærer således i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 3, at indvandrere normalt tidligst vil kunne få tilladelse til ægtefællesammenføring efter 10 års lovligt ophold her i landet.

Bestemmelsen skal administreres i overensstemmelse med gældende praksis for så vidt angår krav om samliv på fælles bopæl, krav til dokumentation for ægteskab og krav til varighed af fast samlivsforhold.

Det foreslåede alderskrav på 24 år gælder som udgangspunkt for alle.

Der vil dog i visse undtagelsesvisse tilfælde kunne være ganske særlige forhold, der bevirker, at der må gives tilladelse til ægtefællesammenføring her i landet, selvom parterne ikke opfylder betingelsen om, at begge parter skal være fyldt 24 år. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold, jf. herved lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 7.6. Som eksempel herpå kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 2, som inden udrejsen var – og fortsat er

– gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse eller dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. de ved lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede bestemmelser i § 7, stk. 1 og 2.

Derimod vil en herboende flygtning eller person med beskyttelsesstatus, der først efter flugten til Danmark gifter sig med en person fra sit hjemland, ikke have en sådan særlig, lempeligere adgang til ægtefællesammenføring. Denne persongruppe vil kunne nægtes ægtefællesammenføring efter de samme regler, som gælder for ægtefællesammenføring med herboende personer med dansk indfødsret.

Herudover kan ganske særlige forhold gøre sig gældende, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende ægtefælle til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder.

Tilsvarende vil ganske særlige forhold kunne foreligge, hvis den herboende har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige børn bosiddende i Danmark. Der vil i den forbindelse skulle lægges betydelig vægt på, om der er fastsat og rent faktisk udøves normalsamvær. Normalsamvær er ifølge oplysninger fra Civilretsdirektoratet typisk hver anden weekend fra fredag eftermiddag til søndag eftermiddag eller et omfang svarende hertil. Herudover fastsættes der typisk samvær én hverdag hver anden uge. For helt små børn er samværet dog af kortere varighed.

Meddelelse af opholdstilladelse vil i disse ganske særlige tilfælde i givet fald skulle ske efter den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, skal på tilsvarende måde som den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, ses i sammenhæng med de supplerende betingelser for ægtefællesammenføring, herunder forsørgelseskravet, tilknytningskravet og boligkravet. Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 2-9, og bemærkningerne hertil.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 2, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til et ugift mindreårigt barn af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver og ikke gennem fast samlivsforhold har stiftet selvstændig familie. Det er endvidere en betingelse, at den i Danmark fastboende person har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de